

De mythe van het bloedbad in Deir Yassin

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 21 oktober 2006) (Laatste bewerking: 12 september 2015)

In de plaats Deir Yassin zouden Israëlische militairen in 1948, 106 Arabische burgers om het leven hebben gebracht. De waarheid is dat [het verhaal over Deir Yassin](#) door voormalige Britse ambtenaren en de Arabische wereld voor een deel is aangekleed met verzonden feiten. Desondanks wordt deze gebeurtenis met regelmaat opgerakeld door kwaadaardige krachten die niet geïnteresseerd zijn in de waarheid. Het aantal doden (106) werd door de Arabische propaganda spoedig opgeblazen tot 246 en later zelfs tot meer dan 500 en veroorzaakte een golf van paniek en moordzucht onder de Arabieren op het platteland. Als vergelding werden op 13 april 1948, 77 Joodse dokters en verplegers afgeslacht tijdens een medisch konvooi naar de Scopusberg. Deze gebeurtenis lijkt door iedereen vergeten, of men weigert daar aan herinnert te worden. Deir Yassin daarentegen staat tot vandaag symbool voor 'zionistische wreedheid'. Het begon allemaal in december 1947 toen bij de olieraffinaderij van Haifa zes Arabische arbeiders door leden van de Joodse ondergrondse groep IZL (Irgoen Zwei Leumi) om het leven werden gebracht. Onmiddellijk na de moord werden 39 Joden door hun Arabische collega's vermoord.

De Slag bij Deir Yassin bracht een exodus onder de Arabieren teweeg

Maar terwijl het Joodse leiderschap en de Joodse media deze gruwelijke gebeurtenissen afschilderden zoals ze werkelijk waren, waarbij soms details werden weggelaten om paniek te voorkomen, en de deur open werd gehouden voor Arabisch-Joodse verzoening, werd de tol in mensenlevens door hun Arabische tegenhangers niet alleen tot gigantische proporties opgeblazen, maar werden talloze niet-bestaande gruweldaden verzonden zoals groepsverkrachting, het brutaliseren van zwangere vrouwen, het vermoorden van ongebornen kinderen die door 'bloeddorstige Joden uit de baarmoeders van de moeders werden gesneden', en massamoorden waarbij

lichamen in een nabijgelegen steengroeve werden gegooid. Het Rode Kruis, dat werd ingeschakeld om de gewonden en burgers te helpen, *vonden geen bewijzen voor al deze verhalen*. Zelfs de overlevenden uit Deir Yassin vertelden dat ze hadden gesmeekt op te houden met het uitzenden van de leugens en verzinsels van wreedheden die nooit waren gebeurd.

De val van Haifa bijvoorbeeld (21-22 april), was aanleiding voor totaal aan valse beweringen over een grootschalige slachtpartij. Dat nieuws circuleerde door het gehele Midden-Oosten en bereikte ook de Westerse hoofdsteden. Vergelijkbare valse geruchten werden verspreid na de val van Tiberias (18 april), tijdens de slag om Safed (begin mei) en in Jaffa, waar de burgemeester eind april een massamoord 'op honderden Arabische mannen en vrouwen' verzon. In het bijzonder huiveringwekkend waren de Arabische mediaverslagen over Deir Yassin, compleet met hamer-en-sikkel-tatoeages op de armen van de Joodse IZL-strijders en beschuldigingen van moord en doodslag en verkrachting. Het verhaal over Deir Yassin is een schoolvoorbeeld van geslaagde anti-Israël propaganda en politieke manipulatie. Slechts weinigen doen een poging de waarheid te achterhalen. Wel grijpen Israëlhaters en antisemieten gebeurtenissen als in Deir Yassin aan om de staat Israël te demoniseren en af te schilderen als een bende moordenaars. Om dit nog eens op provocerende wijze duidelijk te maken ging de vroegere Britse minister van BZ Robin Cook tijdens zijn ambtsperiode een krans in Deir Yassin leggen, en weigerde een bezoek aan het Holocaustmuseum in Jeruzalem te brengen. Juist Groot-Brittannië heeft mede aan de basis gestaan van de mythe over het bloedbad in Deir Yassin.

Robin Cook met zijn 'maatje' Yasser Arafat.

De Arabische bronnen gaven toe dat het doel van al deze leugens was om de Arabische naties beschaamd te maken zodat zij meer mankrachten en materiaal in het conflict zouden inzetten, zodat de Joden zou worden vernietigd door een overweldigende Arabische overmacht. Het plan mislukte. Als gevolg van deze propaganda, raakten de Arabische burgers in paniek en vluchtten met tienduizenden tegelijk. Dit werd bevestigd in de PBS documentaire 'Fifty Years of War' uit 1993.

Toch duikt [de mythe van het 'bloedbad' in Deir Yassin](#), steeds opnieuw weer op. Zo vindt de Israël hatende Brit Jeremy Corbyn, nieuwe leider van de Britse Labourpartij, dat het 'bloedbad' opnieuw onder de aandacht moet worden gebracht. Hij heeft het over een massamoord op 'Palestijnen' plaatsgevonden door Israëli's. Dat er in

1948 nog geen Palestijnen bestonden doet er kennelijk niet toe.
Israël haters nemen het immers niet zo nauw met de waarheid!

Terug naar: [Inhoud](#)